

מאורות אל העבר

יד תשרי תשלד | 10/10/1973

טנק ישראלי במהלך הקרבות באזור חושניה, דוד גבעתי, ויקיפדיה

בחזרה לקו הסגול

המברק שהגיע ללשכת הרמטכ"ל בתל אביב בבוקר י"ד בתשרי תשל"ד (10.10.1973) נכתב אחרי לילות וימים ארוכים של דם, שכול וגבורה. "מאושר להודיעך", כתב אלוף פיקוד הצפון יצחק חופי, "כי אחרי ארבעה ימי קרבות קשים הצליח פיקוד הצפון, בסיועו המסיבי של חיל האוויר, לשבור את הצבא הסורי... קו הפסקת האש ברמת הגולן (הקו הסגול) כולו בידינו". בשעה שבתל אביב נשמו מפקדי הצבא לרווחה, הטנקים ולוחמי החי"ר של אוגדות רפאל איתן ודן לנר, שהצליחו סוף סוף להשמיד את הכוחות הסוריים באזור חושניה, דהרו מזרחה לעומק סוריה. עשרה ימים לאחר מכן הם כבר עמדו ארבעים ק"מ מדמשק. הסורים, שהפתיעו את הלוחמים המעטים עם תחילת המלחמה, ובמוצאי יום הכיפורים כבר היו בדרכם לכינרת ולנהר הירדן, נסוגו כשהם מותירים אחריהם מאות טנקים ונגמ"שים. ההכרעה של הפיקוד הבכיר להטיל את כל המשאבים האפשריים של כוחות האוויר והמילואים לזירה הצפונית התבררה כנכונה, וכעת ניתן היה להפנות את המאמץ לסיני. מחיר הדמים האיום ששילם צה"ל בקרבות הבלימה, מונצח עד היום באנדרטאות הפזורות כמעט בכל מקום ברחבי הרמה